

Решение № 82

Номер 82

Година 10.07.2020

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Мария Славчева

Гражданско I инстанция дело

номер

20205430100019

по описа за

2020

година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Б“ ЕООД Г. против О. Р. , в която се твърди от ищеца, че на 14.01.2008 г., след проведена процедура за възлагане на обществена поръчка , като изпълнител е сключил с ответната О. договор за експлоатация на общинско депо за твърди битови отпадъци в местността „Б дол“, село Б, О. Р., по силата на който е приел за извърши, в съответствие с проведената процедура за възлагане на обществена поръчка дейностите по обезвреждане на твърди битови отпадъци и запръстяване на площта на депото при уговорени в договора единични цени. Съгласно чл.6 от Договора срокът за действие на същия е 10 години, тоест до 31.12.2017 година. В договора са изрично и изчерпателно регламентирани правата и задълженията на всяка страна, цените и начина на плащане, отговорностите при неизпълнение и основанията за прекратяване на договора. Твърди се от ищеца също, че в продължение на повече от шест години е изпълнявал точно и качествено предмета на договора, спазвайки всички свои задължения съгласно Раздел „Задължения на изпълнителя“. Съвсем изненадващо на 19.05.2014 година му бил връчен документ, озаглавен „писмено предизвестие“, отправено към дружеството от Р. П - Кмет на О. Р. относно: „Едностранно прекратяваме на основание чл.45 от Закона за обществените поръчки и чл.87 от Закона за задълженията и договорите на Договор № 4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо в местността „Б. дол“, село Б, О. Р.". Този документ започва с дълъг цитат от Закона за управление на отпадъците за задълженията на О. Р. и продължава с изброяването на докладни записки и констативни протоколи, въз основа на които кмета на общината твърди, че било установено неизпълнение на договора от страна на ищцовото дружество. Основно се засяга в документа обстоятелството, че не било установено Ч. проверка на място дружеството изпълнител да поддържа и работи с

техническото съоръжение за сепарация на отпадъци, находящо се в депото, като напълно се пренебрегва факта, че въпреки изричното ни писмено заявление от собственика на инсталацията и възложител по договора О. Р. не му била предоставена част технология за експлоатация на съоръжението. Напълно хаотично се изброяват нарушени разпоредби от договора, без да се конкретизира в какво се състоят допуснатите нарушения. В заключение е записан текст, че съгласно чл.45 от ЗОП във връзка с чл.87 от ЗЗД на дружеството се предоставя 3-дневен срок за привеждане на изпълнението на договора в съответствие с изискванията по Договор № 4/14.01.2008 г. за експлоатация на общинско депо за твърди битови отпадъци в местността „Б. дол“, село Б, О. Р., относно разпоредбите на чл.16, чл.18, чл.19 и чл.20 от договора, като в случай, че не изпълнят задълженията си в указания срок, то О. Р. едностранно прекратява договор в тридневен срок след връчването на настоящото писмено предизвестие. От текста на документа не е ясно какъв е неговият характер - предписание за отстраняване на допуснати нарушения, или директно едностранно предизвестие за прекратяване на договора. Още повече, не става ясно от кой момент започва да тече дадения тридневен срок за „привеждане на изпълнението“, и от кой момент започва да тече тридневния срок за отправено предизвестие. Ищцовото дружество твърди, че е входило в деловодството на О. Р. Становище с вх. № 2312/22.05.2014 г., в което били изложени съображенията за това, че липсват каквито и да е основания за едностранно прекратяване на договор №4/2008 година и по тази причина дружеството ще продължи да изпълнява задълженията си по договора. На 27.05.2014 година му било връчено уведомление с изх. № 2372/27.05.2014г. от кмета на О. Р., с което дружеството било уведомено, че поради изтичане срока на връченото му писмено предизвестие от 28.05.2014 година достъпа до депото на служители на дружеството ще бъде ограничен. Достъпът обаче не бе ограничен, а бил забранен въз основа на заповед № 193/27.05.2014 година на Кмета на О. Р., като дори в т. 2 от заповедта е разпоредено същата да се доведе до знанието на РУП -М при необходимост от оказване на съдействие. Подали жалба до Административен съд С. срещу тази заповед, и по образуваното административно дело № 131/2014 година по описа на съда е постановено Решение № 124/04.08 2014 година, с което заповедта е отменена, което съдебно решение е влязло в сила. Отделно от това от дружеството била подадена и Жалба с вх. № 465/28.05.2014 година до РП- М, която съдържа сигнал за извършено престъпление самоуправство –самоволно, не по установения в закона ред, осъществяване на едно свое предполагаемо право.

Въпреки това достъпът до депото продължавала да бъде забранен за служители на ищцовото дружество, което било поставено в невъзможност да изпълнява задълженията си по договора. Достъп бил отказан категорично на датите 09.06.2014г., 04.07.2014г. и 15.09.2014г., за което били съставени констативни протоколи. По тяхна искова молба било образувано гр.д. № 63/2015 година по описа на РС-М, с което е признато за установено в отношенията между страните, че сключеният между тях Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“ с.Б, О. Р. не е прекратен. С писмо до ответната О. изрично е поискал да бъде уведомен за становището на общината, в качеството ѝ на възложител на дейността експлоатация на общинско депо за битови отпадъци местността „Б дол, село Б по повод влязлото в сила решение, тъй като достъпът на тях, като изпълнител до обекта на изпълнение на Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“ с.Б О. Р. бил напълно забранен със заповед на кмета. Без неговото становище като законен представител на О. Р. за начина на възстановяване на достъпа до обекта, встъпването в изпълнението на договора биха се третирали като самоуправни и не по установения ред.

Вместо още на 03.11.2016 година - датата на влизане в сила на съдебното решение по спора, като възложител на обществена поръчка с Уникален номер в Регистъра на АОП:

00254-2016-0017г. Публично състезание за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Експлоатация на общинско депо за неопасни отпадъци на О. Р., намиращо се в местността Б. дол, с. Б, О. Р." да пристъпи към прекратяване на обществената поръчка, Кмета на О. Р. отправил до дружеството писмено уведомление за едностранно прекратяване на договора по вина на изпълнителя на основание чл.27 от същия.

На основание чл.95 от ЗЗД „Кредиторът е в забава; когато неоправдано не приеме предложеното му от длъжника изпълнение или не даде необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си." Поради това в случая няма виновно неизпълнение на задълженията на изпълнителя по договор № 4/14.01.2008 година, тъй като не му е оказано съдействието от страна на О. Р., без което той не може да изпълнява задълженията ек. По тази причина не се е осъществило и основанийето за предприетото от кмета на О. Р. едностранно прекратяване на Договора. Ищцовото дружество твърди, че на практика от 27.05.2014 година е възпрепятствано от възложителя на поръчката - Кмета на О. Р., да изпълнява правата и задълженията си по Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол" с.Б О. Р.. Дейността, предмет на договора била възложена за изпълнение от Кмета на О. Р. на Кооперация „Е. К", ЕИК с Договор № 131 от 15.12.2014 година след Публична покана с предмет: "Експлоатация на общинско депо за неопасни отпадъци на О. Р., намиращо се в местността Б. дол, с.Б, О. Р." за срок от 24 месеца или до достигане сумата от 65000,00 лева, което от двете събития настъпи по-рано.

След изтичане срока на този договор след провеждането на публично състезание за възлагане на обществена поръчка със същия предмет, кмета на О. Р. е сключил Договор № 157/09.12.2016 година отново на Кооперация „Е. К" ЕИК за срок от 5 години или до достигане на сумата от 200 000,00 лева, което събитие настъпи по-рано.

Всички действия на О. Р. от месец май 2014 година до настоящия момент разкриват едно недобросъвестно поведение, което е предпоставка за ангажирането на договорната й отговорност спрямо представляваното от мен дружество „Б" ЕООД. Това е така защото между дружеството и О. Р. бяха налице задължения, които можеха да бъдат изпълнени точно и при съхраняване правата и интересите на двете страни по договора.

Виновното поведение на О. Р. се изразява в това, че Ч. издаването на Заповед № 193/27.05.2014 година на Кмета на О. Р., Ч. провеждането на две поредни процедури за възлагане на обществена поръчка с предмет, идентичен с предмета на Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б.дол" с.Б О. Р. и сключването на два поредни договора за същата поръчка по време на срока на Договор №4/14.01.2008г. между страните по делото, на друг изпълнител, О. Р. е лишила изпълнителя „Б" ЕООД от възможността да изпълнява задълженията си по договора, каквато готовност ищеца имаше. При неосказано съдействие от страна на кредитора О. Р., респективно създадени от общината пречки „Б" ЕООД реално да изпълнява задълженията си по договора, ответната О. дължи на представлявания от мен търговец обезщетение за вредите, включително пропуснатите ползи от невъзможността от реално изпълнение. Неизпълнението на съдействие от страна на О. Р. за осигуряване на „Б" ЕООД на достъп до депото, което е мястото на изпълнение на предмета на договора, и без който достъп дружеството ищец е поставено в обективна невъзможност да изпълнява задълженията си по договора, започна на датата 27.05.2014 година и продължи до 08.12.2016 година, на която дата получил като управител нотариална покана от Кмета на О. Р. за едностранно прекратяване на договора. През целия период между двете дати достъпът до депото ни бе забранен напълно от Кмета на О. Р., а дейността предмет на Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол" с.Б О. Р. бе възложена от Кмета на друго дружество Ч. две следващи се във времето договора след възлагане на

обществена поръчка с предмет предмета на Договор №4/14.01.2008г.

Извършените действия от страна на възложителя, ответник по настоящия иск сочат недвусмислено на липса на воля за изпълнение на двустранно подписания договор, нещо повече - на целенасочено отстраняване на изпълнителя „Б“ ЕООД от дейността по експлоатация на общинското депо в местността Б дол, село Б, О. Р. и възлагане на същата дейност на друг изпълнител, който неслучайно е регистриран в Търговския регистър 15 дни преди датата на публикуване на публичната покана с предмет на дейност „услуги за сметосъбиране и сметоизвозване, предварителна преработка /сепариране, балиране и временно съхранение/ товарене и транспортиране на битови, промишлени и разделно събирани отпадъци с цел рециклиране, оползотворяване ти обезвреждане, лятно и зимно почистване на улици, тощади и места с обществено значение, оператор на сметище. производство и продажба на декоративна растителност, биоторове и биопродукти. търговия на едро и дребно, проектиране и строителство на сгради и съоръжения, транспортна дейност и услуги.

Нереализираната печалба, която „Б“ ЕООД би реализирало, ако не бе възпрепятствано от О. Р. да изпълнява задълженията си по Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“ с.Б О. Р., за периода от 01.01.2015 година до 31.12.2015 година възлиза на сумата от 15 000,00 лева.

В договора между страните няма нарочна клауза, която да установява размера на уговорената печалба за изпълнителя, а само такава установяваща единични цени на дейностите по обезвреждане на твърди битови отпадъци (13,45 лева без ДДС, 16,14 лева с ДДС за обезвреждане на 1 тон отпадъци) и запръстяване площта на депото (1650,00 лева без ДДС, 1980,00 лева с ДДС за запръстяване на 1 дка площ).

Възложените с договора дейности са такива с периодично повтарящо се изпълнение, като конкретните количества работи са в зависимост от количеството постъпил отпадък на депото. Тъй като дейността по събиране, извозване и обезвреждане на битови отпадъци се осъществява постоянно, то е сигурно постъпването в общинското депо за твърди битови отпадъци на отпадъци, които следва да бъдат обезвреждани, а депото да бъде периодично запръстявано. Тоест при липса на пречки за изпълнение на договора (каквито са създадени от ответника), на общинското депо ежедневно са постъпвали количества отпадъци, чието обезвреждане и запръстяване на депото следвало да бъдат извършвани от „Б“ ЕООД като от тази дейност дружеството щеше да реализира сигурна печалба.

През 2011 година „Б“ ЕООД реализира печалба от изпълнението на договора в размер на 51 000,00 лева, през 2012 година - 34 000,00 лева, през 2013 година -11 000,00 лева. Между страните по настоящото дело е водено гражданско дело № 330/2017 година по описа на Районен съд Мадан, по което О. Р. бе осъдена с влязло в сила Решение № 130/14.08.2018 година, да заплати на „Б“ ЕООД сумата от 9 613,86 лева, представляваща пропуснатата полза от нереализирана печалба от неизпълнението на Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“, село Б, за времето от 01.06.2014 г. до 31.12 2014 г., ведно със законната лихва върху тази сума за периода от 01.01.2015 г. до 17.02.2017 г. - в размер на 2 082,29 лв., ведно със законната лихва върху главницата от 9 613,86 лв. от датата на предявяване на иска - 21.02.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, както разноски. Настоящата искова претенция касае същото правоотношение, но за следващ период - календарната 2015 година.

Нереализираната печалба за периода на исковата претенция - 01.01.2015 г. 31.12.2015 г. е изчислена на базата на очакваните приходи от дейността предмет на договора и разходите, необходими за извършването ѝ. Съпоставяйки данните за размера на реализираната печалба за 2011 - 2014 година от дейността експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“ с.Б О. Р., по прогнози на дружеството, се очакваше в периода 01.01.2015г.-31.12.2015

година да реализира печалба в размер на 1250,00 лева месечно, или общо в размер на 15 000,00 лева. Претендира и законната лихва за забава върху размера на главницата за периода от 01.02.2015 година до датата на предявяване на иска - 30.01.2020 година, която лихва възлиза на сумата от 3750,00 лева. Моли дъ бъде осъден ответника О. Р. да заплати на „Б“ ЕООД сумата от 15 000,00 лева, представляваща обезщетение за нереализирана печалба от неизпълнението на Договор №4/14.01,2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б дол“ с.Б О. Р. за времето от 01.01.2015 година до 31.12.2015 година, ведно със законната лихва върху тази сума от 01.02.2015 година до 30.01.2015 година в размер на 3750,00 лева, ведно със законната лихва върху главницата от 15000,00 лева от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ плащане. Претендира направените разноски по водене на делото.

В съдебно заседание е допуснато изменение на иска като намалява размера на главния иск с правно основание чл. 266 ал.1 от ЗЗД, вр.чл.267, ал.1 изр.1 от ЗЗД от 15000 лв. на 13 492.64 лв., като акцесорния иск по чл.86 от ЗЗД се увеличава от 3750 лв. на 6 958.93 лв.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, с който излага съображения за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Ищецът гради своята искова претенция по предявения главен иск, като счита че по силата на влязло в законна сила съдебно решение №83/23.06.2015г., постановено по гр.дело №63/2015год. на Мадански районен съд, на него му се дължи обезщетение за нереализирана печалба от неизпълнения Договор №4 от 14.08.2008 година за експлоатация на общинско депо за ТБО за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2015 година, в размер на 15 000лв.. Възразявам срещу тази искова претенция, тъй като намира, че спрямо ищеца е неприложима разпоредбата на чл.82 от ЗЗД, поради наличието на неизпълнение от негова страна на договора за възлагане на обществена поръчка. Налице е пълно неизпълнение, тъй като ищцовото търговско дружество нито е депонирало отпадъци на депото за ТБО, нито е извършвало каквито и да било фактически действия, свързани с Договор №4 от 14.08.2008 година. В подкрепа на това съждение посочва, че до ищеца по делото била изпратена нотариална покана № 6702 от 08.12.2016 г., получена от това дружество на 11.12.2016 година, в която покана се прави едностранно волеизявление за установено наличие на пълно неизпълнение на договора и едностранно прекратяване на същия по тази причина. На тази нотариална покана няма никакъв отговор и договорът е валидно прекратен. Отделно от това, заявява, че на ищцовото търговско дружество не се дължи никакво обезщетение за пропусната печалба, посочена в исковата молба, по причина, че в договор №4 от 14.08.2008 година, в раздел „Отговорност при неизпълнение“, няма изрично уговорено такова обезщетение. В подкрепа на това си твърдение, посочва Решение №102 от 23.07.2015 година по т.дело №1680/2014 на ВКС, 2-ро търг.отделение. С други думи, претенцията за присъждане на такова обезщетение може да бъде предявявана, респективно уважена, само ако страните изрично са договорили такова неустойка/обезщетение/. Източникът на договорната отговорност е облигационното отношение между страните по делото. По силата на това отношение длъжникът поема определено задължение, а кредиторът има право да иска реализирането му от длъжника. Когато в облигационното отношение няма изричен запис за обезщетение поради неизпълнение и то за преки вреди, редп. пропуснати ползи, такова обезщетение не се дължи и главният иск се явява неоснователен. Освен това, по смисъла на трайната практика на ВКС, кредиторът по предявен иск по чл.82 от ЗЗД следва да докаже, че при точно изпълнение на задължението на длъжника със сигурност би получил увеличение на имуществото си /по аргумент от Определение №329 от 29.05.2018 г. по т.дело № 2973/2017 г. на 2- ро търг. отделение на ВКС/. Със сигурност по настоящото дело, образувано срещу О. -Р., такова доказателство не е представено, нито би могло да бъде доказано със съдебно - икономическа експертиза, поискана от ищеца в исковата му молба. За недоказани намира

претенцията по главния иск, тъй като не са установени нито преки, нито предвидими вреди, без оглед на твърдяната форма на неизпълнение от страна на О. - Р. Пропуснатата полза се дефинира като неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора, като липсват доказателства в тази посока, с които да се установяват факти за това твърдение. Ето защо предявените искове са неоснователни и по своя размер, както и недоказани.

В с.з. ищецът р.пр. поддържа иска Ч. пълномощника си адв.М.О..

Ответникът редовно и своевременно призован не се представлява в открито съдебно заседание, в писмено становище адв. Анастасов не се противопоставя на разглеждане делото.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и отговора, на становищата на страните в с.з. и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна :

По делото няма спор, а и видно от Договор №4 , сключен на 14.01.2008г., О. Р., в качеството на възложител е възложил на „Б” ЕООД, в качеството на изпълнител, в съответствие с проведена процедура по възлагане на обществена поръчка с предмет: „Експлоатация на общинско депо за твърди битови отпадъци в м. „Б. дол”- с. Б, О. Р.” да извършва дейности по обезвреждане на твърди битови отпадъци и запръetyаване на депото при единични цени, както следва: -1.1. обезвреждане на 1 тон отпадъци- 13.45лв. без ДДС и -1.2 запръetyаване на 1дка площ- 1650лв. без ДДС и 1980лв. с ДДС. На основание чл.3 от договора „цената за депониране на отпадъците се определя с план-сметки за всяка от дейностите по изграждане, експлоатация, мониторинг, закриване и експлоатационни грижи за делото при отчитане на очаквания годишен обем на постъпващите отпадъци за целия период на експлоатация на депото”. Съгласно чл.27 от договора, същият се „прекръत्याва едностранно от възложителя, при пълно спиране на изпълнението на договора от страна на изпълнителя, по причина за която той отговаря”, а в чл.29 е предвидено, че „в случай на едностранно прекръत्याване на договора по реда на т.26 и т.27, вкл. виновната страна дължи неустойка в размер на 7.5% от общата сума по поръчката за оставащия срок на договора“, изчислена от утвърдената план-сметка за приходите и разходите.

Видно от писмено предизвестие изх. № 2233/19.05.2014г. от О. Р. до „Б” ЕООД, възложителят е дал тридневен срок за привеждане на изпълнението на изпълнителя в съответствие с договореното, като в случай на неизпълнение едностранно прекръत्याва договора.

В отговор , „Б” ЕООД е входирал в О. Р. становище с вх. № 2312/22.05.2014г., с което е изразило несъгласие с посочените основания за прекръत्याване на договора и е заявило, че дружеството ще продължи да изпълнява задълженията си.

Със Заповед №193/27.05.2014г. на кмета на О. Р. се забранява достъпа на външни лица до депо за твърди битови отпадъци в м. „Б. дол” - с.Б за всички лица, освен упълномощени служители на Общинската администрация.

С Решение №124/04.08.2014г. по адм.д.№131/2014г., Смолянският административен съд е отменил Заповед №193/27.05.2014г. на кмета на О. Р..

С Решение №23/23.06.2015 г. по гр.д. №63/2015г., РС-Мадан е приел за установено в отношенията между страните, че сключеният между тях договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ГБО в местността „Б.дол”, е. Б О. Р. не е прекратен.

Цитираното решение на РС-Мадан е потвърдено с решение №519/28.10.2015г. по в.гр.д. №347/2015г. на Окръжен съд С. и недопуснато до касационно обжалване с определение №698/03.11.2016г. по гр.д. № 2921/2016г. на ВКС, III г.о.

След влизане в сила на решението , на 03.11.2016г. „Б” ЕООД е изпратил до ответника Уведомление с вх. № 6335/22.11.2016г., с което във връзка със съдебното решение е отправило молба за изразяване на становище от страна на О. Р., в качеството ѝ на

възложител.

С отправена нова нотариална покана с изх. № 6702/08.12.2016г., О. Р. е уведомил ищцовото дружество, че от датата на постановяване на определението на ВКС, а именно от 03.11.2016г., решението на Маданският районен съд е влязло в сила и обвързва страните, като двете са длъжни да изпълняват задълженията си по него. Доколкото, обаче, към момента на поканата, вече един месец, е налице пълно неизпълнение от страна на дружеството-изпълнител на задълженията му по сключения договор, възложителят прекратява договора, на основание чл.27 от договора във вр. чл. 43, ал.5 от ЗОП (отм.), считано от датата на уведомлението.

В отговор на горното „Б” ЕООД е депозирало становище в О. Р., с което изразява несъгласие с твърдението за пълно неизпълнение. Сочи, че доколкото не е получил отговор на предходно писмо, изпратено след влизане в сила на решението, с което да се посочи по какъв начин да се възстанови достъпа до депото, тъй като е налице заповед за ограничаването му, то всички самоволни действия от страна на дружеството биха се третирали като самоуправни и не по установения ред. Въз основа на горното излага, че е налице забава на кредитора, поради неоказване на съдействие.

По делото са представени три броя констативни протоколи, а именно от 09.06.2014г., 04.07.2014г. и 15.09.2014г., изготвени от представляващия „Б” ЕООД, с което е отразено недопускане на последния до депо за ТБО.

Разпитан, свидетеля Паликаров сочи, че му е известно, че ищцовото дружество е имало сключен договор с ответника О. Р. за експлоатация на общинското депо за битови отпадъци. Сочи също, че е присъствал на опити управителят на фирмата И И, да влезне в депото. Това е ставало три пъти през лятото на 2014 г., първия път юни, след това м.юли и септември. На депото има бариера, достъпа е ограничен и пазачът, който е бил там е излезнал и казал, че представляващия ищцовото дружество не може да влезне навътре поради причината, че му е прекратен договора и има заповед от кмета. В крайна сметка не успели да влязат в депото. Лицето на бариерата се представило за служител на О. Р..

Вещото лице по назначената и изслушана СИЕ дава заключение, което съдът възприема изцяло като добросъвестно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото, че за периода 01.01.2015 година о 31.12.2015 година количеството постъпили отпадъци на Общинско депо за твърди битови отпадъци в м. „Б дол“, село Б О. Р. е 1 745.588 тона. Според вещото лице съгласно вероятната печалба за претендиращия период от дейността по депониране, ако бяха осъществявани от него на базата на регламентираните по договора единични цени, според договореното възнаграждение и вероятните разходи при осъществяване на дейностите, на база постъпилия отпадък на депото за същия период е сумата 12 131.84 лева. Експертизата дава заключение, че средно-месечната печалба за ищеца за периода от 01.01.2013 година до 30.04.2014 година на база количество постъпил отпадък, т.е печалба за един тон е 6.95 лв. Според вещото лице средномесечната печалба за ищеца за периода от 01.01.2013 година до 30.04.2014 година - 1089.44 лева, изчислена на база реализирана печалба за същия период 17 431.03 лв. делим на броя на месеците в периода от 16 м. Размерът на печалбата, която ищецът би реализирал в периода от 01.01.2015 година до 31.12.2015 година, след приспадане вероятните разходи определя на сумата 13 492.64 лева, в. тч. от депониране отпадъци 12 131.84 лв. и от запръстяване 1 360.80 лева. Размера на мораторната лихва вещото лице определя на усмата 13 492.64 лв. за периода от 01.01.2015 година до 30.01.2010 година - 6 958.93 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Обезщетението по чл. 82 ЗЗД при неизпълнение на договорно задължение обхваща

претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението. Елементите на фактическия състав включват неизпълнение на задължението по двустранен договор по причина, която може да се вмени във вина на длъжника и изправност на насрещната страна. Отговорността по чл. 82 ЗЗД е обусловена от настъпването на вреда, която да е в причинна връзка с неизпълнението. Договорната отговорност за обезщетяване на вредите от неизпълнението е ограничена до преките и предвидими вреди. Това са вредите, настъпили като безусловен или закономерен резултат от неизпълнението, и които нормалният и здрав човешки разум би трябвало да допусне при пораждаване на задължението. Липсата на един от тези елементи е основание за отпадане на отговорността за обезщетение.

За да бъде уважен иска за пропуснати ползи следва да е налице виновни неизпълнение на договорно задължение от страна на длъжника, което страните да са могли да предвидят, както и че от неизпълнението могат да последват имуществени вреди, изразяващи се в реален пропуск за кредитора да увеличи имуществото си, т.е. да е налице причинна връзка между неизпълнението и възможността за придобиване на определена конкретна и реално очаквана имуществена облага в патримониума на кредитора.

В настоящото производство се установи безспорно наличието на сключен между страните Договор №4/ 14.01.2008г. с предмет, описан в т.1, от договора, със срок на действие на договора - до 31.12.2017г. Безспорно се установи също, че преди изтичане срока на договора ответникът-възложител по договора на 19.05.2014г. е отправил писмено предизвестие за едностранно прекратяване на договора, както и че с Решение №83/23.06.2015г. по гр.д.№63/2015г. на РС-Мадан, влязло с сила на 03.11.2016г., е признато за установено в отношенията между страните, че сключеният между тях Договор №4/14.01.2008г. не е прекратен. След като ответникът незаконосъобразно е упражнил правото си на едностранно прекратяване на договора и не е осигурил възможност на ищцовото дружество през процесния период да изпълнява задълженията си по договора, е налице неизпълнение на договора, което се изразява в създаване на пречки за ищеца за изпълнението на задълженията му по договора. Ето защо ответникът дължи на ищеца обезщетение от неизпълнението, на основание чл. 82 от ЗЗД. За ищцовото дружество е налице вреда - пропуснати ползи, които се изразяват в пропускането на реализацията на печалба за периода 01.01.2015г. до 31.12.2015г. от договорената дейност, която според неоспореното заключение на вещото лице е в размер на 13 492.64лв., изчислена на база количеството на депонираните за процесния период отпадъци, поради което искът следва да бъде уважен, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 01.02.2015 година

Основателен е и искът за лихви за забава върху обезщетението за периода 01.02.2015г. до 30.01.2020г за сумата 6 958.93 лева. Върху обезщетението следва да се присъди и законна лихва от датата на предявяване на иска - 30.01.2020г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на спора се дължат и направените от ищцовото дружество разноси в настоящето производство, които са своевременно поискани, надлежно документирани и следва да се възложат в тежест на ответника – сума в размер 3120 лева, от които 820 лева заплатена държавна такса, 2000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение и 300 лева за съдебно-счетоводна експертиза.

Мотивиран от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА О. Р. с БУЛСТАТ, със седалище и А. на управление Г., бул.“ №., представлявана от кмета Р П да заплати на „Б“ ЕООД с ЕИК, със седалище и А. на

управление Г., ул.“ №, представлявано от управителя И. И сумата от 13 492.64 лв., представляваща пропусната полза от нереализирана печалба от неизпълнението на Договор №4/14.01.2008г. за експлоатация на общинско депо за ТБО в местността „Б. дол“ с.Б О. Р. за времето от 01.02.2015г. до 31.12.2015г., ведно със законната лихва върху тази сума от 30.01.2020 година до 30.01.2020 година в размер на 6 958.93, ведно със законната лихва върху главницата от 13 492.64 лв.от датата на предявяване на иска -30.01.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА О. Р. с БУЛСТАТ, със седалище и А. на управление Г., бул.“. №., представлявана от кмета Р П да заплати на „Б“ ЕООД с ЕИК , със седалище и А. на управление Г., ул.№, представлявано от управителя И. И направените разноски по делото в размер на сумата 3120лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

СЪДИЯ: